

Î N C H E I E R E

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii : Galina Stratulat, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Marin Lapteacru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Marin Lapteacru împotriva Întreprinderii de Stat „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău” cu privire la anularea ordinelor de sancționare și concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Marin Lapteacru și Întreprinderea de Stat „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 iulie 2015, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 17 februarie 2015, Marin Lapteacru a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău” cu privire la anularea ordinelor de sancționare și concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului individual de muncă a fost angajat în cadrul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău”, începînd cu 12 septembrie 2003 pînă la 11 noiembrie 2014 în funcția de inginer protecția muncii și tehnica securității, iar de la 13 martie 2014 pînă la 28 octombrie 2014 a cumulat și funcția inginerului protecției muncii în secția studii.

Prin ordinul directorului ÎS „Centrului National de Viticultură și Vinificație din Chișinău” nr.453p din 28 octombrie 2014 reclamantului i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare pentru atitudinea neglijentă și iresponsabilă față de executarea atribuțiilor și sarcinilor, care i-a fost adus la cunoștință la data de 17 noiembrie 2014.

Consideră că, ordinul în cauză este nelegitim, deoarece în timpul muncii prin eforturile sale consistente a fost reutilat un cabinet protecția muncii, care conform aprecierii Centrului Metodic pentru Învățămînt al Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Moldova nr.46 din 17 noiembrie 2011, poate servi ca model pentru celelalte colegii.

Prin ordinul directorului ÎS „Colegiului Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău” nr.459p din 30 octombrie 2014 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră pe motivul, că la 24 octombrie 2014 între orele 16.00-16.30 a lipsit în biroul de lucru, care i-a fost adus la cunoștință la 17 noiembrie 2014.

Consideră că, ordinul în cauză este nelegitim, deoarece în lămurirea sa din 28 octombrie 2014 pe numele directorului, a indicat că de la ora 16.00 pînă la ora 16.30 la data de 24 octombrie 2014 a fost în încăperile social-sanitare și în sala sportivă pentru verificarea activității ce se petrece în conformitate cu regulile de securitate și sănătate în muncă.

Prin ordinul directorului ÎS „Centrului Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău” nr.472p din 11 noiembrie 2014 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere pe motivul, că la 28 octombrie 2014 între orele 08.40-10.10 a lipsit nemotivat la locul de muncă.

Consideră că și ordinul în cauză este nelegitim din considerentele că, în lămurirea sa din 28 octombrie 2014 pe numele directorului, a indicat că de la ora 08.50 pînă la ora 10.00 la data de 28 octombrie 2014 a fost la depozitul fitosanitar pentru verificarea dacă la acest obiectiv activitatea se petrece în conformitate cu regulile de securitate și sănătate în muncă. Ordinul dat a fost emis în timpul aflării sale în concediul medical de la data 29 octombrie 2014 și i-a fost adus la cunoștință la data de 24 decembrie 2014, din care considerente contravine prevederilor dispozițiilor art.86 alin. (2) Codul muncii.

Solicită Marin Lapteacru anularea ordinelor directorului ÎS „Colegiului Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău” nr. 453p din 28 octombrie 2014, nr. 453p din 30 octombrie 2014, nr. 472p din 11 noiembrie 2014 cu restabilirea în funcția deținută; încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru din momentul concedierii de la data de 11 noiembrie 2014 pînă la data restabilirii la muncă și repararea prejudiciului moral cauzat prin concediere ilegală și absența forțată de la lucru în mărime de 20 000 lei.

Prin hotărîrea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 iulie 2015 acțiunea a fost admisă parțial. A fost dispusă modificarea datei încetării raporturilor de muncă cu Marin Lapteacru din data de 11 noiembrie 2014 în data de 24 decembrie 2014, cu obligarea ÎS „Colegiului Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău” de a achita lui Marin Lapteacru plata concediului medical pentru perioada 11 noiembrie 2014 – 23 decembrie 2014 inclusiv. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Marin Lapteacru în apelul declarat la 17 august 2015 și cel motivat din 30 noiembrie 2015 a solicitat casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri privind admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015 au fost respinse apelurile declarate de către Marin Lapteacru și ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău” și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că, în baza contractului individual de muncă și ordinul nr. 190-c din 12 septembrie 2003 reclamantul Marin Lapteacru a fost angajat în cadrul ÎS „Colegiul Național de Viticultură și

Vinificație din Chișinău”, iar din 09 februarie 2010 deține funcția de inginer protecția muncii (f.d.9-10; 89-91).

La 28 octombrie 2014 a fost emis ordinul nr.543p, prin care salariatul Marin Lapteacru a fost sancționat cu mustrare pentru neîndeplinirea obligațiilor de muncă, manifestată prin neelaborarea unui plan de activitate. Or, potrivit pct.2.1 din fișa de post a inginerului pentru protecția muncii și tehnica securității, acesta propune activități de supraveghere a respectării actelor normative vizînd protecția muncii, elaborează în comun cu șefii secțiilor de administrare și comitetul sindical un plan complex de ameliorare a condițiilor de muncă, protecției muncii și a măsurilor sanitare. Planul în cauză nu a fost elaborat, fapt recunoscut de reclamantul în ședința instanței de fond (f.d.98-99).

Prin ordinul nr.459p din 30 octombrie 2014 față de Marin Lapteacru a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră, pentru absența nemotivată de la serviciu în data de 24 octombrie 2014 între orele 16.00-16.30. Absența de la serviciu este confirmată prin procesul-verbal din 24 octombrie 2014 (f.d.57).

Iar, prin ordinul nr.472p din 11 noiembrie 2014 Lapteacru Marin a fost sancționat cu concediere, conform art. 86 alin.(1) lit. g) Codul muncii, pentru fapta că anterior pe parcursul anului a fost sancționat pentru încălcările disciplinei de muncă și pentru absența nemotivată de la locul de muncă în data de 28 octombrie 2014 între orele 08.40.-10.10, absența confirmată prin procesul-verbal din 28 octombrie 2014 (f.d.58).

Astfel, instanța de apel a reținut drept întemeiată concluzia primei instanțe în ceea ce privește că angajatorul avea temei legal de concediere a reclamantului din lucru.

De drept instanța de apel și-a fundamentat concluzia pe prevederile art. 45, 86 alin. (1), 201, 206 alin. (1) Codul muncii, concluzionînd că Marin Lapteacru a încălcat disciplina muncii și prin urmare corect în privința acestuia au fost aplicate sancțiunile disciplinare sus-indicate.

La fel, instanța de apel a fost de acord cu soluția instanței de fond în ceea ce privește modificarea datei concedierii reclamantului din 11 noiembrie 2014 în data de 24 decembrie 2014, deoarece în această perioadă reclamantul Marin Lapteacru s-a aflat în concediu medical (f.d. 20-24).

La 29 februarie 2016, Marin Lapteacru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul, Marin Lapteacru, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărîrile instanțelor de judecată emise în cazul dat, deoarece ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat a interpretat legea.

Consideră că sancțiunile disciplinare aplicate în privința sa sunt ilegale și prin urmare neîntemeiat a fost concediat de la lucru. La moment este angajat la ÎS „Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău” însă de la data de 11 noiembrie 2014 pînă la data de 15 februarie 2016 are absent forțat de la lucru din motivul acțiunilor ilegale ale intimatului.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurenteii a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Marin Lapteacru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și că nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, nu pot fi reținute, deoarece în speță, instanța de apel a stabilit just circumstanțele pricinii, precum și a aplicat elocvent normele juridice, ce guvernează raportul juridic litigios, de către recurent nu au fost indicate anume care norme au fost aplicate eronat și care norme materiale trebuiau să fie aplicate.

Astfel, instanța de recurs notează că, Marin Lapteacru nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Marin Lapteacru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Marin Lapteacru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru